

Betænkning (B. sp. 1003) afgivet $2^8/3$. (Ordfører: Foged). 2. beh. $4/4$ (F. sp. 3699). 3. beh. $17/4$ (F. sp. 3716). *Loven stadfæstet 23. april 1952.* (Lovt. nr. 146).

Forslaget til den heromhandlede lov fremsattes første gang i rigsdagssamlingen 1949—50, i hvilken det ikke nåede at blive færdigbehandlet (årbog 1949—50, side 573). Det genfremsattes i 1951—52 i samme skikkelse, bortset fra nogle redaktionelle ændringer, og ophøjedes denne gang til lov, efter at man i landstinget var enedes om at foretage en sproglig, tydeliggørende ændring i § 2 stk. 3.

Den således vedtagne lov er sålydende:

§ 1. Hittegods skal snarest muligt *afleveres til politiet*, medmindre finderens ved, hvem ejeren er, og straks tilbageleverer det til denne.

§ 2. Er politiet i stand til at fastslå, hvem hittegodset tilhører, tilsiges ejeren til at afhente det.

Hvis ejeren ikke kendes eller ikke afhenter det fundne, drager politiet omsorg for, at det *opbevares på forsvarlig måde*.

Hvis ejeren ikke kendes, foranstalter politiet en bekendtgørelse om fundet optaget i et eller flere af de på stedet mest udbredte dagblade, medmindre dette på grund af det fundnes art skønnes unyttigt.

§ 3. Ejeren af hittegodset har krav på at få dette udleveret, når han melder sig og godtgør sin ret, inden det er bortsolgt, og når han betaler *findeløn* og de i anledning af fundet påløbne omkostninger.

§ 4. Melder ejeren sig ikke *inden udløbet af 3 måneder* regnet fra hittegodsets indlevering til politiet og afhenter det fundne, bortsælges det ved politiets foranstaltning ved offentlig auktion.

§ 5. Er hittegodset *udsat for hurtig fordærvelse*, eller ville opbevaring af det iøvrigt medføre en væsentlig værdiforringelse eller være forbundet med uforholdsmæssig store omkostninger, kan det *bortsælges straks*, og salget kan da ske på anden måde end ved auktion.

Ejeren har i disse tilfælde, når han melder sig inden udløbet af den i § 4 fastsatte frist, krav på salgssummen med fradrag af findeløn og omkostninger.